

hellig Iver og stor partipolitisk Nidkærlighed vendte sig meget skarpt imod mig og min Partifælle for de Udtalelser, vi er fremkommet med i Betænkningen, og hvori vi udtrykkelig siger, at vi vilde finde det rimeligt, om Husmandsforeningerne og Landbrugsraadet ikke fik en lige stor Repræsentation i Erhvervsraadet. Hvis de Organisationer, her er Tale om, Husmandsforeningerne og Landbrugets Hovedorganisation, Landbrugsraadet, hver for sig repræsenterede lige meget af Landbrugs-erhvervet, ja, saa kunde der være nogen Rimelighed i denne Anke, men det er jo ikke rigtigt. Det, vi her beskæftiger os med og er enige om, er, at vi skal have en Omordning af Udenrigsministeriet, saadan at det bliver i Stand til bedre at tjene Erhvervsinteresserne, bliver i Stand til bedre at hjælpe de forskellige Erhverv til at finde Markeder og Afsætning for deres Produkter, kort sagt, finde de Veje, hvorigennem vi kan faa den mest lønnende Eksport af det, vi frembringer her i Landet. Her kan det jo ikke nægtes, at Landbrugsraadet repræsenterer en meget større Part af Eksporten af Landbrugsvarer fra dette Land end Husmandsforeningerne. Lad os tænke os, at der ikke fandtes noget Landbrugsraad her i Landet — det er jo ikke saa gammelt, kun 1½ Aars Tid. Hvis vi under en saadan Tilstand skulde have en Repræsentation for Landbruget i dette Erhvervsraad, og man begyndte med at sige, at Husmandsforeningerne skal have 2 Mand, saa gad jeg dog nok vidst, om man kunde komme udenom at give De samvirkende danske Landboforeninger ogsaa 2 Mand, fordi De samvirkende Landboforeninger, ganske bortset fra andet, har en 30 000—40 000 flere Medlemmer end De samvirkende Husmandsforeninger, og det kan jo tillige anføres med Hensyn til, hvad de repræsenterer, at der er en 30 000—40 000 jorddyrkende Husmænd i Landboforeningerne. Man vilde altsaa ikke kunne komme udenom at maatte give Landboforeningerne samme Repræsentation som Husmandsforeningerne. Men saa kommer vi til Andelsselskaberne, alle de, der forarbejder, fabrikkerer kan man sige, afsender og sælger det meste af Landbrugets Produktion, saaledes som de er repræsenterede ved Andelsslagerier og -mejerier, Ægssalgforeninger o. s. v. Naar der her er Tale om at skabe en Ordning, der skulde hjælpe til, at Eksporten af vore Landbrugsprodukter kunde blive saa fordelagtig for Landet som muligt, gad jeg dog se, om man her i Rigsdagen kunde vedtage Oprettelsen af et Erhvervsraad uden

at give disse Andelsselskaber en Repræsentation deri. Det kunde man ikke; man maatte endogsaa, hvis der skulde være et rimeligt Forhold deri, give Andelsselskaberne 3 Medlemmer overfor 2 til hver af de andre. Og endelig kommer man vanskelig udenom, at Landhusholdningsselskabet ogsaa skulde have en Repræsentant. Men hvad Forhold blev der saa? Ja, saa blev der jo det Forhold, at Husmandsforeningerne fik $\frac{1}{4}$ af Repræsentanterne. Men de Organisationer, jeg her har nævnt, er jo netop indbefattede i Landbrugsraadet, og derfor kan man heller ikke udelukke dem fra at faa en forholdsmæssig Repræsentation, hvad vi ikke kan sige de faar ved at have samme Repræsentation som Husmandsforeningerne.

Overfor det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, der sagde, at det, jeg har skrevet i Betænkningen, var som en Godsejertale fra forrige Aarhundrede, vil jeg gøre opmærksom paa, at det Forhold, der her er Tale om, har netop faaet Udtryk af det ærede Medlem Hr. Rode i hans Ministertid, da han nedsatte det første Landbrugsraad her i Landet, Landbrugsraadet af 30. August 1915. Han gav det netop den Sammensætning, jeg her nævnte: der var 2 fra Husmandsforeningerne, 2 fra Landboforeningerne, 3 fra Andelsselskaberne og 1 fra Landhusholdningsselskabet. Altsaa, skulde det være en Haan, det, vi har foreslaaet her, at give Husmandsforeningerne halvt saa stor en Repræsentation som alle de øvrige Landbrugsorganisationer tilsammen, saa var det da meget værre med det ærede Medlem Hr. Rode, da han var Minister, thi han tildelte dem kun en Fjerdedel af Repræsentationen i sit Landbrugsraad. I og for sig var det en ganske rimelig Repræsentation.

Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen glemte at omtale sin Stilling overfor de Arbejderinteresser, han repræsenterer. Han glemte at omtale det, vi har skrevet i Betænkningen om, at et enkelt Fag med samme Ret kunde komme til De samvirkende Fagforbund og sige: Vi vil have den samme Repræsentation som De samvirkende Fagforbund. Det ærede Medlem har meddelt os i Udvalget, at Landarbejderforbundet, som staar udenfor De samvirkende Fagforbund, havde krævet en Repræsentation i Erhvervsraadet, men det ærede Medlem havde afvist dem. Jeg mener det var en større Haan at afvise dem. (*Hans Nielsen*: De staar i De samvirkende.) Naa vel, saa maa man altsaa tage et af de andre Fag, der er jo ikke saa faa Fag, som staar udenfor; saa kan vi høre det ærede Medlem komme her og sige,